

OPORRAK HOZKAILUAN

Joan De Déu Prats

*Lurdes Auzmendiren itzulpena
Leire Iparragirrereren marrazkiak*

Desclée De Brouwer

Marrubi soro handi batean,
txano gorri eta deigarri baten
azpian, Balduf gnomoa zegoen
atsedena hartzen. Intsektuen
burrunbak kulunkatzen zuen
eta haren pentsamenduak libre
zebiltzan hegan arratsalde lasai
hartan.

Orduan aharrausi egin zuen.
Oso aspertuta zegoen. Eta
harrituta, eskualdeak hain
denbora laburrean izandako
aldaketarengatik. Orain, bakea
eta baretasuna ziren nagusi, eta
hori Baldufek ezin zuen eraman.

Troll-ak bekozko ilunekin
zetozelako azkar ezkutatu
beharrean aurkitzen ziren
garaiak faltan botatzen zituen.
Hura bai zela zirraragarria...

Tamalez, *troll* guztiak pozoitu
egin ziren artasoro batean
festa zaratatsu bat ospatzen
zuten bitartean, hegazkin arin
batek pestizidarekin zipriztindu
eta gero. Aste oso bat pasatu
zuten eztulka eta eztulka eta,
azkenean, begiak negarrez eta
eztarriak narritatuta zituztela,
eskualde hartatik ihes egitea
erabaki zuten.

Ez ziren geratzen ezta ninfak
eta elfoak ere. Zeinen ondo
pasatzen zuen basoko erreka
galduen bazterretan haien
kantuak entzuten! Baina uholde
batzuek ura pneumatiko,
plastiko eta aparrarekin zikindu
zutenetik elfoek eta ninfek
inspirazioa galdu eta gehiago ez
zuten abestu.

Eta hainbeste beldur eman
zioten azeri maltzur eta
beldurgarri haien arrasto
txikienik ere ez zegoen!

Tripazainen klubeko
igandekarieen azken barbekuaz
geroztik (baso erdiak erreta
amaitu baitzuen), animaliak ez
ziren beraien gordelekuetatik
irtetera ausartzen.

